

Літературно-мистецька
сторінка



Ленінська зоря, 1985, 16 лютого

Ліра

ДО 70-РІЧЧЯ
ПИСЬМЕННИКА-
ЗЕМЛЯКА
ВІКТОРА
ГРИГОРОВИЧА
БЕЗОРУДЬКА

ВЕЛИКИЙ „ВАНТАЖ“

Наші інтерв'ю



Віктор Григорович Безорудько

— Чого ви почали писати? — прямо запитую Віктора Григоровича.

— Мабуть, тому, що відчув, що можу щось сказати людям. І шукав якогось свого шляху в літературі. Тому й довго не друкувався: пробував писати із шкільної лави, а перша книжка вийшла тільки в 1957 році.

— А чому саме гумор?

— Дружина вважає: тому, що сам похмурий... Може, я мало сміюсь, а коли пишу, то завжди з усмішкою, без якої ж людині не можна. Писав «Трьох мушкетерів із Сухих Млинів», думав, так, для себе, не надішло у видавництво. І одного ранку невідомо звідни приїшов до мене такий рядок: «Коли вітер дме із Сухих Млинів — на всю Україну пахне пирогами». Написав я цей рядок, і так мені радісно стало на душі. Коли вийшла повість «Ти мене любиш, Яшо», в «Літературній Україні» з'явилась рецензія під заголовком «І лірика, і гумор, і детектив». Це не випадково. Мені й хотілось поєднати ці три жанри.

— Але ж ви й у іншому жанрі виступили...

— Так. Мені частенько доводилось промовляти перед школярами. Я завжди мусив зізнаватися, що нічого для них не написав, але обов'язково напишу. От і з'явився пригодницький роман для школярів «Привід Чорного острова». А з Петром Лубенським написав сценарій кінофільму «Перший хлопець».

— Ви починали з газети...

— Четверть віку віддав «Червоній Лубенщині» (тепер «Ленінська зоря»). Це початок моєї літературної творчості, перші твори, в основному фейлетони, друкувались тут. Я вважаю, що газета — перший крок для кожного початківця. В газеті перебував завжди в центрі

головних подій, набираєшся фактів і вчишся їх осмислювати, правильно оцінювати.

— Пригадайте, будь ласка, найсмішніший випадок із свого життя.

— Смішне з'явилось з самого дня народження. Мене хрестили, і він хотів дати ім'я Гаврило або Хома. А батько хотів, щоб було красивіше. Й повія повімішок борошца й гусака. Той і назвав мене Віктором. Але селяни всеодно чазивали мене «Вихтір».

— Що ви скажете з нагоди свого 70-ліття?

— Схоже, що виходити на фінішну пряму... А якщо це так, то, думаю, я вийшов із непоганим вантажем. Недавно вичитав гранки нової своєї книжки «Покажіть Тимошеві Венеру». Сподіваюся, що мені вдасться ще перевидати свої оповідання і додати до цієї збірки кілька народійних прозових творів. Доведеться попрацювати з перекладачами із Москви, які ведуть переговори з видавництвом про випуск нової книжки російською мовою.

Так, великий творчий «вантаж» у одного з визначних українських гумористів В. Г. Безорудька, який народився у с. Хомутцях Миргородського району, а все життя провів у Лубнах. Близько двох десятків книжок, якими пишається не лише автор, а й гордимось ми, його земляки, книжок, що здобули схвальні відгуки і читачів, і критики.

Інтерв'ю взяв
Б. ВАНЦАК.